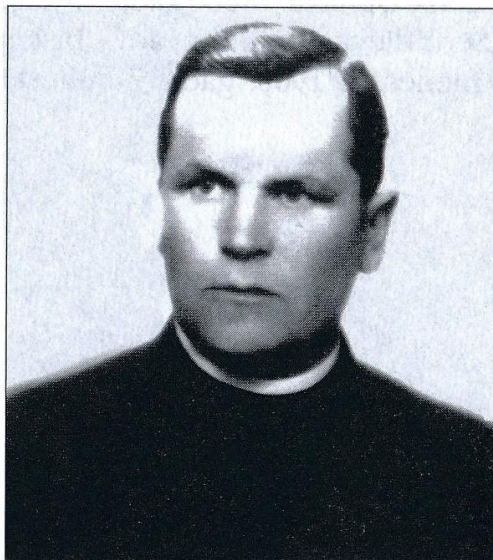

ALOIZS GABRIS

(1888–1960)

Aloizis Gabris dzimis 1888. gada 18. jūlijā Bikavas draudzē, Cīmotas sādžā. Viņa vecāki ir Jāzeps un Brigita (dzim. Sondore).

Pirmo izglītību ieguvis Gaigalavas skolā. Pēc tās beigšanas 1900. gadā iestājies arhibīskapa Sestrženceviča apriņķa skolā Pēterpilī, ko beidza 1907. gadā un tūlīt iestājās Pēterpils Garīgajā seminārā. Pēc tā beigšanas 1911. gada 24. decembrī bīskaps J. Cepļaks A. Gabri iesvētīja par priesteri. Primīcija notika 1912. gada 1. janvārī Bikavas draudzē.

No 1912. līdz 1914. gadam jaunais priesteris strādāja par vikāru Krāslavā, pēc tam Sibīrijā, Timofejevķā.

1920.–1927. gadā viņš bija Melnā Dukstigala draudzes prāvests. Šeit bija veca koka baznīca, kuru viņš nojauca un tās vietā uzbūvēja lielāku. Šī baznīca pēc skaita bija jau trešā. Viņa celtā baznīca 1944. gada 26. jūlijā – Otrā pasaules kara laikā – nodega.

Dzīvodams Melnajā Dukstigalā, A. Gabri īpatnējā veidā vizitēja savu draudzi: pārgērbās par nabagu un tā apstaigāja savus draudzes locekļus. Ko bija novērojis, svētdienā pastāstīja baznīcā. To klausoties, ticīgie saprata, ka šis savādaiss »ubags« nav neviens cits kā viņu prāvests. Tā kā viņš bija ļoti muzikāls, tad pats mācīja draudzi dziedāt. Bieži, sevišķi Ziemassvētkos, pats dziedāja korī.

No Melnā Dukstigala A. Gabri pārcēla uz Asūnes draudzi, kur viņš nodzīvoja līdz 1937. gadam, kad tika pārcelts uz Bebreni. No

turienes bija jādodas izsūtījumā. Pēc atgriešanās A. Gabris kalpoja Dunavas draudzē.

Priesteris savā dzīvē bija mierīgs cilvēks, strādāja bez trokšņa.

Aloīzs Gabris miris Dunavā 1960. gada 7. jūlijā. Viņš apbedīts Dunavas kapos. Sēru dievkalpojumu vadīja bīskaps P. Strods, kas pats nomira pēc mēneša – 1960. gada 5. augustā.